

...

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.083/2026/8.

A felperesek:

I. rendű felperes: I. r. felperes neve (I. r. felperes lakcíme).

II. rendű felperes: II. r. felperes neve (I. r. felperes lakcíme.)

III. rendű felperes: III. r. felperes neve (I. r. felperes lakcíme.)

V. rendű felperes: V. r. felperes neve (V. r. felperes lakcíme)

VI. rendű felperes: VI. r. felperes neve (V. r. felperes lakcíme)

VII. rendű felperes: VII. r. felperes neve (VII. r. felperes lakcíme)

VIII. rendű felperes: VIII. r. felperes neve (VIII. r. felperes lakcíme)

IX. rendű felperes: IX. rendű felperes neve (VIII. r. felperes lakcíme)

A felperesek meghatalmazott jogi képviselője:

Boronkai-Gál Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gál Sándor ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az alperes:

alperes Zrt. (alperes székhelye)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Pozderka és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Nagy Bence Gyula ügyvéd, ügyvédi iroda címe)

Az ügy tárgya:

Kártérítési és sérelemdíj

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:

Kecskeméti Törvényszék 6.P.20.130/2025/52.

A fellebbező fél és a fellebbezés sorszáma:

A felperesek 6.P.20.130/2025/55.

Az alperes 6.P.20.130/2025/54.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete rendelkező részének második sorát akként javítja ki, hogy abban az alperes az I. rendű felperesnek fizetendő összeg helyesen 12 500 000 (tizenkettőmillió-ötszázezer) forint.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az alperes által fizetendő elsőfokú perköltség összegét az I. rendű felperes esetében 2 286 000 (kétfélmillió-kettőszáznyolcvanhatezer) forintra, a II. és III. rendű felperesek esetében személyenként 1 447 800 (egymillió-négy-száz-negyven-hétezer-nyolcszáz) forintra, az V. rendű felperes esetében 914 400 (kilenc-száz-tízennégy-ezer-négy-száz) forintra, a VI. és VII. rendű felperesek esetében személyenként 548 640 (öt-száz-négy-vennyolc-ezer-hat-száz-négy-ven) forintra, a VIII. rendű felperes esetében 274 320 (kettő-száz-hat-vennégy-ezer-három-száz-húsz) forintra, míg a IX. rendű felperes esetében 152 400 (egyszáz-öt-ven-kettő-ezer-négy-száz) forintra felemleri.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperesnek 387 267 (három-száz-nyolcvanhétezer-kettő-száz-hat-ven) forint másodfokú perköltséget.

Ezt meghaladóan a felek a másodfokú perköltségüket maguk viselik.

Kötelezi az I. rendű felperest 112 143 (egyszáztizenkettőezer-egyszáznegyvenhárom) forint, a II. és III. rendű felpereseket személyenként 71 024 (hetvenegyezer-huszonnégy) forint, az V. rendű felperest 44 857 (negyvennégyezer-nyolcszázötvenhét) forint, a VI. és VII. rendű felpereseket személyenként 26 914 (huszonhatezer-kilencszáztizennégy) forint, a VIII. rendű felperest 13 457 (tizenháromezer-négyszázötvenhét) forint, a IX. rendű felperest 7 477 (hétezer-négyszázhetvenhét) forint, míg az alperest 847 047 (nyolcszáznegyvenhétezer-negyvenhét) forint fellebbezési eljárási illetéknek az esedékesség napjáig az állam javára – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Illetékbevételei számlájára – való megfizetésére.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A másodfokú eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A néhai személy 1 neve az I. rendű felperes házastársa, a II. és III. rendű felperesek édesanyja, az V. rendű és a néhai IV. rendű felperes gyermeke, a VI. és VII. rendű felperesek testvére, a VIII. rendű felperes sógornője, és a IX. rendű felperes nagynénje.

[2] Az alperesnél kötelező gépjármű felelősségbiztosítással rendelkező ...-... forgalmi rendszámú Volvo típusú gépjárművet vezető személy 2 neve 2022. december 18. napján város 1 belterületén, a utca1 utca és utca2 utca kereszteződésben a utca1 utcán jól látható módon gyalogos-átkelőhelyről tájékoztatást adó közúti jelzőtáblával és útburkolati jellel kijelölt gyalogátkelőhelyen a – sebességének helytelen megválasztása miatt – későn észlelte a tőle balról, gyalogosan áthaladni szándékozó néhait és elütötte. A baleset következtében a néhai súlyos sérüléseket szenvedett és az életét veszítette.

[3] Az I-IX. rendű felperesek az alpereshez 2023. január 5. napján írásban bejelentették kártérítés és sérelemdíj iránti igényüket, majd 2023. június 15. napján kelt levelükben részletes kártérítés és sérelemdíj iránti igényt terjesztettek elő.

[4] Az alperes 2023. április 20. napján kelt levelében tájékoztatta a felperesek jogi képviselőjét, hogy 1 000 000 forint jogcím nélküli előleget fizet ki az I. rendű felperesnek,

majd 2023. június 30. napján arról adott tájékoztatást, hogy újabb 1 000 000 forint sérelemdíj előleget fizet az I. rendű felperesnek. Ezeket az összegeket az alperes megfizette, amelyet követően 2023. augusztus 22. napján kelt levelében arról értesítette a felperesek jogi képviselőjét, hogy az I. rendű felperesnek 5 500 000 forint sérelemdíjat és a 2022. december 18. napjától 2023. szeptember 30. napjáig terjedő időszakra 370 000 forint háztartási, házkörüli kisegítő költséget megállapítva, a már kifizetett összeg levonásával 3 870 000 forintot, a II. és III. rendű felpereseknek személyenként 4 000 000 forintot, a néhai IV. rendű és az V. rendű felperesnek személyenként 3 000 000 forintot, valamint a VI. és VII. rendű felpereseknek személyenként 1 500 000 forint sérelemdíjat fizet ki.

[5] A felperesek kifejezetten meghitt, szeretetteljes és szoros kapcsolatban álltak az elhunytal, rendszeresen találkoztak. A néhaival közös háztartásban már nem élő néhai IV. rendű, valamint V-IX. rendű felperesekkel is rendszeresen hetente beszéltek telefonon, mindent tudtak egymás hétköznapijairól. A néhai volt a család összetartó ereje minden szempontból, akinek a családban betöltött szerepe, gondoskodása, szeretete, házastársával kialakított szoros bizalmi kapcsolata volt a meghitt és stabil házasságuk és egyben a tágabb család alapja.

[6] Az I-III. rendű felperesek életvitele a néhai halálát követően teljesen felborult, az I. rendű alperes nem tudta a reá háruló teendőket egyedül ellátni, a depresszió tüneteit mutatta, alvásproblémái jelentkeztek. Az I-III. rendű alpereseknél nagyon intenzív és elhúzódó gyászreakció alakult ki, a II. rendű felperes magánellátás keretében neurofeedback terápiára is járt.

[7] Az I. rendű felperes és a néhai a háztartást közösen vezették, a néhaira hárult a háztartási munkák közül a mosás, a vasalás, a mosogatás és főzés, míg az ingatlan takarítását és a bevásárlást egymás között megosztották.

[8] A néhai és az I-III. rendű felperesek által lakott családi házas ingatlan város 1 kertvárosi részében, a városrész neve tanya szám alatt található, teljes területe 1961 m², amelyből zöld felület 1596,51 m². A ház mögötti terület három fő részre osztható: 452,24 m² füves terület, amelyen kb. 13 tő szőlő, egy nagy fenyőfa, három kisebb tuja, a kerítés mellett két nagy szilfa, egy nagy fűzfa, a terület végén levendulasor és évelő növények találhatók. A terület egy része korábban veteményeskert volt, amelyet főként a néhai gondozott. A fűnyírást elektromos fűnyíróval végezték a balesetet megelőzően is. A ház mögötti terület másik részén gyümölcsfák (2 cseresznye, 1 meggy, 3 kékszilva, 1 ringló, 2 alma, 3 őszibarack, 1 kajszibarack) állnak. A gyümölcsös területét a szomszéd tulajdonában lévő baromfik tartják rendben, tavasszal egy alkalommal kell a területet felgereblyézni és a növényvédelmet házi permetezővel végzi az I. rendű felperes. A ház jobb oldalán helyezkedik el egy 101,05 m² nagyságú füves terület, amelyen japán birs, örökzöld, magnólia, bazsarózsa, orgona, aranyvessző, mályva, két visszavágott tuja van. A ház bal oldalán konyhakertet alakítottak ki 68,46 m² területen, azt ilyen módon 2024. évben kezdték használni. A ház előtti füves terület 73,5 m², amelyen dísznövények, bokrok vannak.

[9] Az ingatlanhoz tartozó nagyméretű kertes rész művelésében a néhai és az I. rendű felperes is részt vett. A kert művelésével kapcsolatban felmerülő nagyobb és nehezebb fizikai munkákat az I. rendű felperes végezte, de a kerti növények gondozására a néhai fektetett

hangsúlyt, ő gondozta a veteményeskertet, elvégezte a paradicsom kacsolását. A kertben zöldségeket termesztettek, napi szinten locsoltak. A kerti munkákat és a gyümölcsfákon beérett termés szüretelését fele-fele arányban közösen megosztva végezte az I. rendű felperes és a néhai, a fűnyírás javarészt az I. rendű felperes feladata volt, de a néhai is részt vett ebben ritkán.

A felperesek keresete és az alperes védekezése

[10] A felperesek módosított keresetükben kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. rendű felperes részére 12 500 000 forint sérelemdíj, 87 000 forint kártérítés, háztartás és ház körüli munka kisegítési költséget pótló járadékként a keresetlevél benyújtásának időpontjáig 1 900 000 forint, míg ezt követően havi 240 000 forint, a II. és III. rendű felperesek részére személyenként 13 000 000 forint sérelemdíj, a néhai IV. és az V. rendű felperes részére személyenként 7 000 000 forint sérelemdíj, a VI. és VII. rendű felperesek részére személyenként 3 500 000 forint, a VIII. és IX. rendű felperesek részére személyenként 1 500 000 forint sérelemdíj és ezen összegek késedelmi kamata megfizetésére. Kérték továbbá az I-VII. rendű felperesek az alperes kötelezését a részükre a pert megelőzően kifizetett összegek után 2022. december 18. napjától 2023. augusztus 22. napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére.

[11] A felperesek igényüket az alperessel szemben a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (a továbbiakban: Kgfbtv.) 27. §-a alapján érvényesítették, hivatkozva arra, hogy az igényeik az alperesnél kötelező biztosítással rendelkező gépjármű által okozott balesetből erednek, azzal állnak összefüggésben. Sérelemdíj iránti igényük indokaként a családban éléshez való személyiségi joguk megsértését jelölték meg.

[12] Az I. rendű felperes a háztartási és házkörüli munka kisegítésének költségét pótló kártérítés és járadékigénye kapcsán előadta, házastársának elvesztését megelőzően a háztartást közösen vezették, közösen gondoskodtak a gyermekeikről, illetve intézték a család ügyeit. A háztartási munkák háromnegyedét néhai végezte, míg a kerti munkákat a nehéz fizikai munka kivételével azonos arányban végezték. A néhai halála miatt ezekben a feladatokban magára maradt, kizárólag rá hárul a teljes háztartás vezetése, a gyermekekről való gondoskodás és a család egyéb ügyeinek intézése. Ezen kára összegét 2 000 forintos óradíjjal számította, havi 30 nap és napi 4 óra alapulvételével, figyelembevéve az alperes által a pert megelőzően kifizetett összeget. Ezen túlmenően kártérítési igényként a II. rendű felperes neurofeedback terepiájának 87 000 forintot költségét érvényesítette.

[13] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Védekezése szerint a követelt sérelemdíj összege eltúlzott, míg a II. rendű felperes neurofeedback terápiájának indokoltsága és a halálesettel való okozati összefüggése nem állapítható meg. Hivatkozott arra, a háztartási és ház körüli kisegítő költsége nem tartozik a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:522. § (2) bekezdés a) és c) pontjában meghatározott károk körébe. Vitatta a költség számításnál az I. rendű felperes által megjelölt munkaigényt és az óradíj összegét, az utóbbi kapcsán utalva arra, hogy az I. rendű felperes piaci szolgáltatót nem vett igénybe.

Az elsőfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 20 880 000 forintot, 2022. december 18. napjától 2023. október 30. napjáig háztartási és ház körüli munka kisegítéseként költséget pótló kártérítés címén lejárt 1 900 000 forint járadékot és annak 2023. május 28. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatát, 2023. november 1. napjától 2026. január 31. napjáig lejárt 6 480 000 forint járadékot és annak 2024. december 15. napjától járó késedelmi kamatát, 87 000 forintot és annak 2023. október 7. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 2026. február 1. napjától minden hónap 5. napjáig előre esedékesen havi 240 000 forint járadékot. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a II. és III. rendű felpereseknek személyenként 13 875 000 forintot, az V. rendű felperes részére 8 750 000 forintot, a VI. és VII. rendű felperesek részére személyenként 5 250 000 forintot, a VIII. rendű felperes részére 2 500 000 forintot és a IX. rendű felperes részére 1 500 000 forintot. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak 1 952 607 forint előlegezett szakértői költséget és 1 500 000 forint eljárási illetéket. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az I. rendű felperesnek 943 131 forint, a II. és III. rendű felpereseknek személyenként 597 316 forint, az V. rendű felperesnek 377 252, a VI. és VII. rendű felpereseknek személyenként 226 352 forint, a VIII. rendű felperesnek 113 176 forint és a IX. rendű felperesnek 62 875 forint perköltséget.

[15] Határozatának indokolásában rögzítette, az alperes nem vitatta a biztosítottjának károkozó magatartását és a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási szerződés fennálltát. Megállapította, az I-IX. rendű felperesek teljes családban éléshez fűződő személyiségi joga sérült, mivel az I-VIII. rendű felperesek hozzátartozójának halála a közúti balesettel okozati összefüggésben következett be. Részletesen kifejtette a sérelemdíj összegének meghatározása körében értékelt szempontokat.

[16] A háztartási, ház körüli munkák költségét pótló járadék kapcsán rámutatott, annak rendeltetése, hogy a káresemény következtében ténylegesen kiesett háztartási, ház körüli munkák értékét pótolja. A járadékgigényt a ténylegesen szükségessé váló többletmunkával vagy idő- és költséggráfordítással érvényesíthető munkák jellege, nehézsége és ideje alapján kell meghatározni. Úgy ítélte, tanú 1 neve, tanú 2 neve és tanú 3 neve tanúk vallomása alátámasztotta az I. rendű felperesnek azt a személyes előadását, miszerint a néhai és az I. rendű felperes harmonikus kapcsolatban éltek, a háztartási, ház körüli és gyermekneveléssel kapcsolatos teendőket közösen, egymás között megosztva látták el, abban a néhai jelentős szerepet töltött be, a harmonikusan működő családban betöltött anyai szerepkörből adódóan. A háztartási munkák elvégzése a káreseményt megelőzően a néhaira hárult, a gyermekek gondozása is jórészt a feladata volt, a gyermekekkel mindketten együtt foglalkoztak, tanultak. szakértő 1 neve szakértő szakvéleménye alapján indokoltnak találta napi 4 óra háztartási, ház körüli és kerti munka körében végzett kisegítés igénybevételét, és a 2 000 forint összegű óradíjat sem találta eltúlzottnak. A lejárt járadék összegének számításakor figyelembe vette az alperes által a pert megelőzően teljesített 370 000 forintot.

[17] A pszichológus szakértő szakvéleménye alapján szükségesnek találta a II. rendű felperes neurofeedback terápiáját, így annak költségét a káreseménnyel okozati összefüggésben álló vagyoni kárnak tekintette.

[18] A felperesek részére perköltségként járó ügyvédi munkadíj kapcsán a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletét nem tartotta irányadó, mert a felperesek és jogi képviselőjük között létrejött megbízási szerződés nem óramennyiség és óradíj alapján határozza meg az ügyvédi munkadíjat. A felperesek és jogi képviselőjük által csatolt megbízási szerződés 1. számú melléklete szerint ugyanis a megállapodásuk az volt, hogy a felperesek keresetének sikeressége esetén a megítélt, illetve megnyert 20 százaléka a sikerdíj összege. Meghatározhatónak találta sikerdíjként az ügyvédi munkadíj egy részét, azonban a pervesztes alperes érdekeire figyelemmel kizárólag olyan reális összegben, amely a per főtárgyával, az elvégzett tevékenységgel és az eljárás időtartamával arányban áll. A sikerdíjas ügyvédi megbízási szerződés esetén ugyanis a megbízó a megnyert összegből saját döntése alapján jogosult meghatározni a felajánlott sikerdíj mértékét, míg a jogi képviselő szintén saját elhatározása alapján jogosult azt elfogadni, hiszen ez szabad megállapodás tárgya lehet. A perben azonban a mérték meghatározása során korlátként kell érvényesíteni, hogy túlzottan magas, irreális mértékű perköltség a pervesztes félre nem terhelhető. A kért ügyvédi munkadíj mértékét így nem találta arányosnak az elvégzett tevékenységhez, munkához és pertárgy értékhez, és pertárgy értékéhez igazoló ügyvédi munkadíjat állapított meg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) (a továbbiakban: régi Díjrend.) 3. § (2) bekezdés b) pontja alapján, mérsékelve a sikerdíjként meghatározott 20 százalékos mértékű munkadíj összegét 2 475 410 forint + áfa összegre, amelyet a felperesek között a részükre megítélt összeg arányában (I. rendű felperes 30 %, II. és III. rendű felperesek személyenként 19 %, V. rendű felperes 12 %, VI és VII. rendű felperesek személyenként 7,2 %, VIII. rendű felperes 3,6 %, IX. rendű felperes 2 %) osztott fel.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[19] Az ítélet ellen mind a felperesek, mind az alperes fellebbezést terjesztett elő.

[20] A felperesek jogorvoslati kérelme az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatására és az alperes által fizetendő perköltségnek az I. rendű felperes esetében 3 669 765 forintra, a II. és III. rendű felperesek esetében személyenként 2 349 500 forintra, az V. rendű felperes esetén 1 481 667 forintra, a VI. és VII. rendű felperesek esetében személyenként 889 000 forintra, a VIII. rendű felperes esetében 423 330 forintra és a IX. rendű felperes esetében 254 000 forintra való felemelésére irányult. Másodfokú perköltségként ügyvédi munkadíjat elsődlegesen a régi Díjrend., másodlagosan a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Díjrend.) szabályai alapján számították fel.

[21] Nem vitatták, hogy ügyvédi munkadíjként a kikötött sikerdíj kétharmada érvényesíthető bírósági eljárásban. Hivatkoztak ugyanakkor arra, a jogi képviselőjük már a peres eljárást megelőzően is ellátta a képviselőt, több alkalommal egyeztettek személyesen és telefonon keresztül. Képviselte továbbá őket a perbeli baleset miatt indult büntetőeljárás során, amelyben két tárgyaláson is részt vett. A jogi képviselőjük továbbá megjelent a perben megtartott nyolc érdemi tárgyaláson, a bizonyítás körében tanúk kihallgatására, szakértői vélemény beszerzésére és azok kiegészítésére is sor került, a szakvéleményekre és azok kiegészítésére észrevételt terjesztett elő. A néhai IV. rendű alperes kapcsán a jogutódlást bejelentette, és az elsőfokú eljárás felfüggesztése – helyesen

félbeszakadása – miatt fellebbezést is előterjesztett, amely eredményes volt. Álláspontjuk szerint ezért az általuk felszámított perköltség összege nem tekinthető eltúlzottnak, az arányban áll az elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Kiemelték, az ügyvédi munkadíjat költségtartalom is terheli, mivel az ügyvéd a bevételéből finanszírozza az összes költségét, míg a fennmaradó összeg a nyeresége, amelyből a megélhetését biztosítja. Megjegyezték, a jogi képviselőjük munkájának eredményeként – amint azt az elsőfokú bíróság is megállapította – teljesen pernyertesek lettek.

[22] Az alperes fellebbezésében az ítélet részbeni megváltoztatását és az I. rendű felperes részére fizetendő háztartási és ház körüli kisegítő jogcímén megítélt lejárt járadéknak 3 609 913 forintra és a jövőben fizetendő járadék havi összegének 129 340 forintra való leszállítását kérte. Hangsúlyozta, a szakértő a néhaira a baleset előtt eső ház körüli munka idejét napi 0,32 órában, míg a háztartási munka napi idejét 3,19 órában határozta meg, amely alapján az I. rendű felperesre a baleset miatt jutó többletmunka mértéke napi 3,51 óra. A szakértő tehát pontosan meghatározta a kieső munka mennyiségét, amelytől így a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel nem lehet eltérni. Érvelése szerint a Kúria Pfv.III.21.752/2018/5. számú határozata egyértelműen rögzíti, hogy a családtagok által ingyenesen végzett kisegítői munka értékét a nettó minimál órabér alapján kell mérlegeléssel megállapítani. Ezért eltúlzottnak tartotta az elsőfokú bíróság által elfogadott óránként 2 000 forint összeget. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg a szakvélemény által megállapított óradíj mértéktől való eltérést. A lejárt járadékok esetében ugyanis a szakértő 2 000 forintot el nem érő összegű óradíjat állapított meg.

[23] A felperesek fellebbezési ellenkérelme a fellebbezésükkel nem érintett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira figyelemmel. Utaltak arra, a hozzátartozó által végzett tevékenység esetén a kisegítés mint piaci szolgáltatás igénybevétele esetén fizetendő díj alapulvételének sincs akadálya, a költség körében az óradíj mértéke a tevékenység elvégzésére szakosodott gazdasági társaság díjának 75 százalékában megállapítható.

[24] Az alperes fellebbezési ellenkérelme a fellebbezésével nem érintett részében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Lényegesnek tartotta, a felperesek jogi képviselőjükkal nem óradíjas, hanem kizárólag sikerdíjas megállapodást kötöttek, és az a kártérítési perre vonatkozik, amely utóbbi körülmény miatt más eljárás költsége nem vehető figyelembe. Véleménye szerint nem megengedett a Pp. 375. § (1) bekezdése alapján, hogy a felperesek a jogi képviselő díjazásának jogalapját a másodfokú eljárásban eltérően jelölik meg az elsőfokú eljárásban előadottaktól. Kitért arra, a felperesek teljes mértékben nem lettek pernyertesek.

Az ítéltábla döntésének indokai

[25] A felperesek fellebbezése részben alapos, míg az alperes fellebbezése alaptalan.

[26] Mindenekelőtt az ítéltábla rámutat, hogy az elsőfokú bíróság rendelkezései közül a fellebbezés nem érintette a sérelemdíjra, az I. rendű felperesnek járó 87 000 forintra és azok

késedelmi kamatára vonatkozó döntést, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének ezen részei jogerőre emelkedtek, ezek nem képezték a másodfokú eljárás tárgyát.

[27] A Pp. 370. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a fellebbezés 371. § (1) bekezdésében megjelölt tartalmi követelményei körében előadottak. E jogszabályi rendelkezésből következik, hogy korlátot nem csak az képez, hogy a fellebbező fél milyen tartalmú másodfokú döntést kér, hanem az is, hogy ezt milyen indokkal teszi, melyik eljárási vagy anyagi jogszabály megsértésére hivatkozik.

[28] Ennek megfelelően – a fellebbezés indokaira figyelemmel – a másodfokú eljárásban az elsőfokú ítélet anyagi jognak megfelelő vonatkozásában a Pp. 369. § (3) bekezdés a) és c) pontja szerinti felülbírálati jogkör, míg a perköltség összege esetén a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör gyakorlására volt lehetőség.

[29] Nem vitatottan az alperesnél kötelező gépjármű-felelősségbiztosítással rendelkező gépjármű 2022. december 18. napján balesetet okozott, amelynek következtében a néhai személy 1 neve elhunyt. Ezért a Kgbftv. 27. §-a és 28. § (1) bekezdése alapján az alperessel mint biztosítóval szemben kártérítés [Ptk. 6:519. §] megfizetése iránti igény érvényesíthető.

[30] Az I. rendű felperes által háztartási és ház körüli munka kisegítésének költségét pótló kártérítésként érvényesített járadék iránti igény jogalapját az elsőfokú bíróság megállapította, amely részben az elsőfokú ítéletet a felek fellebbezéssel nem támadták. Ezért a Pp. 370. § (1) bekezdésére figyelemmel e körben az elsőfokú ítélet nem volt felülbíráható és a másodfokú eljárásban azt kellett irányadónak tekinteni, hogy az alperesnek fennáll ilyen jogcímen az I. rendű felperes felé a fizetési kötelezettsége. A másodfokú eljárásban így kizárólag a kártérítés és járadék összegszerűsége volt vizsgálható, amely kapcsán az alperes fellebbezésében a számítás alapját képező időtartamot és óradíjat sérelmezte.

[31] Az alperes az elsőfokú bíróság által elfogadott időtartamot illetően arra hivatkozott fellebbezésében, hogy a szakvéleményben meghatározott mennyiségtől a Pp. 279. § (3) bekezdésre figyelemmel eltérésre nem volt lehetőség. A Pp. 279. § (1) bekezdése a bizonyítékokkal kapcsolatos szabad mérlegelési tevékenységet szabályozza, amelynek célja a tényállás megállapítása {Kúria Pfv.I.20.807/2023/5. [57] bekezdés, megjelent: BH.2024. 184.}. A Pp. 279. § (3) bekezdése ezzel szemben – különösen kártérítési követelés esetén – azt teszi lehetővé a bíróság számára az összegszerűség megállapítását „a per összes körülményeinek mérlegelésével a szabad belátása szerint”. E jogszabályhely a szabad belátás szerinti döntéshozatalnál az általánosnál nagyobb szabadságot biztosít egy lényegileg „bizonyítékszegény” helyzetben a kár mértékének megállapításában a tájékozódáshoz, a viszonyításhoz felhasznált körülmények értékelésénél {Kúria Pfv.V.21.406/2019/5. [34] bekezdés}. A Pp. 279. § (3) bekezdése tehát a szabad belátás szerinti döntés jogát biztosítja az objektíve bizonyíthatatlan tényekre vagy körülményekre nézve akként, hogy a bíróság a perben rendelkezésre álló egyéb adatok mérlegelésével hozza meg az összegszerűségre vonatkozó érdemi döntését. Ebből következik, hogy amennyiben a kár összege szakértői becslés alapján meghatározható, a bíróságnak azt figyelembe kell vennie. A szakvéleményt pedig a Pp. 313-315. §-aiban foglaltak szerint szakkérdésben csak további szakértői

bizonyítással lehet felülbírálni, a bíróság csak a logika szabályainak való megfelelést és a per egyéb adataival összevetett értékelését végezheti el (Kúria Pfv.VI.20.079/2023/5. szám, Pfv.V.20.745/2024/5. szám, amely közzétéve BH2025. 168. számon is).

[32] Az elsőfokú bíróság a járadék összegét illetően szakértői bizonyítást folytatott le, amelynek során keletkezett szakvéleményeket az elsőfokú bíróság nem talált aggályosnak, erre az alperes sem hivatkozott fellebbezésében. szakértő 1 neve eseti szakértőként készített szakvéleményében megállapította, hogy a felperes a háztartási és ház körüli munkák esetében összességében – becsült értékek alapján – átlagban 3,51 óra kíségetésre szorul (P.20.130/2025/11. sorszámú eseti szakértői vélemény 7. oldal 3. pont). A szakértő a szakvéleményében tehát egyértelműen rögzítette, hogy a 3,51 óra időtartam becsült értéknek minősül, így – az alperes fellebbezési érvelésével ellentétben – a szakértő nem egy pontos mértéket határozott meg. A szakértő a szakvéleményében továbbá nyilatkozott arról is, hogy ennek a becslésnek a figyelembevételével a felperes által megjelölt napi 4 óra nem tekinthető eltúlzottnak, azaz a szakértő is elfogadhatónak tartotta a felperes által megjelölt időtartamot. Nem hagyta tehát figyelmen kívül az elsőfokú bíróság a szakértői kompetenciába tartozó feladatokat, nem bírálta felül szakkérdésben a szakértőt, és az abban foglaltaktól a Pp. 279. § (3) bekezdése szerinti mérlegeléssel sem tért el azzal, hogy 4 órában határozta meg a háztartási és ház körüli munkákat illetően a kíségetés időtartamát.

[33] Ugyancsak alaptalanul kifogásolta az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által figyelembe vett óradíj összegét. A Kúria a Pfv.III.24.752/2018/5. számú határozatában – az alperes fellebbezési állításával ellentétben – nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a családtagok által ingyenesen végzett kíségetői munka esetében kizárólag a minimálbér összegét lehet figyelembe venni. Abban az ügyben felülvizsgálati eljárás tárgyát ugyanis kizárólag csak az a jogkérdés képezte, hogy a perben eljáró elsőfokú és másodfokú bíróság által alkalmazott minimálbér esetében nettó vagy bruttó összeget kell alapul venni. A Kúria hivatkozott döntése tehát csupán annyiban irányadó, hogy a családtag által végzett munka esetén nettó összeg alapján kell számítani a járadék összegét. Jelen esetben pedig a szakértő a szakvéleményében nettó összeget vett figyelembe. A szakértő továbbá szakvéleményeiben az ilyen jellegű munkáknak nem a gazdasági társaságok által vállalkozóként végzett díjazását, hanem a munkabérét határozta meg. Ennek összegét is átlagos jelleggel adta meg, külön nyilatkozva arról, hogy ezek alapján a 2 000 forint összegű óradíj nem eltúlzott mértékű (P.20.130/2025/11. sorszámú eseti szakértői vélemény 7. oldal 2. és 4. pont, P.20.130/2025/11. sorszámú igazságügyi szakértői vélemény 15. oldal 2. pont és 16. oldal 4. pont). Ezért az elsőfokú bíróság a szakvélemény megállapításaitól az óradíj összege kapcsán sem tért el. Mindezek alapján helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a háztartási és ház körüli munka kíségetésének költségét pótló járadék összegét, így sem a lejárt, sem a jövőre nézve fizetendő összeg megváltoztatásának nem volt helye.

[34] Észlelte ugyanakkor az ítéltábla, hogy a lejárt járadék összegét az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében kétszeresen tüntette fel. Az alperes által az I. rendű felperesnek fizetendő összegeket az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része első bekezdése tartalmazza, amelyben a lejárt járadék és a késedelmi kamatának megfizetésére vonatkozó döntés külön szerepel. Az összesen 8 380 000 forint összegű lejárt járadékot emellett azonban magában foglalja a rendelkező rész második sorában található 20 880 000 forint is, mivel a 8 380 000 forint lejárt járadéknak és az I. rendű felperes javára – az elsőfokú ítélet indokolásának [164] és [167] bekezdéseiből megállapíthatóan – megítélt 12 500 000 forint sérelemdíjnak az összege. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [180] bekezdéséből

pedig egyértelműen kitűnik, hogy az elsőfokú bíróság az 12 500 000 forint összegű sérelemdíjon felül összesen 8 380 000 forint lejárt járadékot, a 87 000 forintot és 2026. február 1. napjától havonta 240 000 forint járadékot ítelt meg az I. rendű felperes részére. Ezért az elsőfokú ítélet rendelkező részének második sorában a 20 880 000 forintban megjelölt fizetendő összeg elírás következménye, amely miatt ebben a vonatkozásban a Pp. 352. § (1) bekezdése és a Pp. 353. §-a alapján az elsőfokú ítélet kijavításának van helye.

[35] Az ítéltábla az ügy érdemét követően az elsőfokú perköltséggel szemben előterjesztett fellebbezését vizsgálta.

[36] A felperesek a felszámított ügyvédi munkadíjat a jogi képviselőjével létrejött megbízási szerződésre alapították, amelyre az elsőfokú eljárásban alkalmazandó régi Díjrend. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján lehetőségük volt. Az ügyvédi munkadíj megállapításakor így az alperes által a megbízási szerződés szerint felszámított összegből kell kiindulni.

[37] A felperesek és a jogi képviselőjük között létrejött megbízási szerződés sikerdíjként a baleset okozójának felelősségbiztosítója – azaz az alperes – által fizetendő kártérítés, sérelemdíj és annak kamata 20 % + áfa összeget kötötték ki. A felperesek a jogi képviselőjükkel tehát – a felek által sem vitatottan – kifejezetten sikerdíj alkalmazásában állapodtak meg. Miután pedig a felperesek és meghatalmazott jogi képviselőjük a közöttük létrejött ügyvédi megbízási szerződésben a jogi képviselőt megillető megbízási díjat teljes egészében sikerdíjként, azaz az ügyvédi tevékenysége eredményességéhez kötött ügyvédi munkadíj formájában határozták meg, így az ez alapján számított díj tekintendő a teljes ügyvédi munkadíjnak. Ezért a felpereseknek megítélt 72 676 300 forint után a 20%-os sikerdíj mértékét alapul véve a felperes és jogi képviselője között létrejött megbízási szerződés alapján a felperes jogi képviselőjének 14 535 260 forint + áfa, összesen 18 459 780 forint ügyvédi munkadíj jár.

[38] Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény 30. § (3) bekezdése értelmében azonban a bíróság előtt a sikerdíj csak annyiban érvényesíthető, amennyiben az a teljes ügyvédi munkadíj kétharmadát nem haladja meg. A felperesek javára így legfeljebb a sikerdíj kétharmada, azaz 9 690 173 forint + áfa, mindösszesen 12 306 520 forint lenne áthárítható a pervesztes alperesre perköltségként, amelyet meghaladó összegre a felperesek nem is kérték a perköltség felemelését. Emellett ugyanakkor az elsőfokú bíróság által alkalmazott régi Díjrend. mint speciális jogszabály a 2. § (2) bekezdése szintén alapot ad az ügyvédi munkadíj mérséklésére, ha a felszámított munkadíj nem áll arányban az elvégzett ügyvédi tevékenységgel (Kúria Pfv.IV.20.194/2025/10. szám).

[39] A Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. számú ítéletében meghatározta az ügyvédi munkadíj mérséklésének szempontrendszerét. Ennek körében az ítélet [41] bekezdése azt tartalmazza, hogy a mérséklés az óradíj mértékére legfeljebb akkor terjedhet ki, ha az a piaci viszonyokkal és a józan ésszel (Alaptörvény 28. cikk) nyilvánvalóan ellentétes, kirívóan eltúlzott mértékű. Ez a megállapítása ugyanakkor kizárólag arra az esetre irányadó, amennyiben a megbízási szerződésben óradíjon alapuló elszámolást kötnek ki. A Kúria ítélete indokolásának [34] bekezdése is rámutat, hogy az ügyvédi munkadíj mértékében a felek többféle módon állapodhatnak meg: egyszeri jogügylet esetén jellemző egy meghatározott összeg kikötése (pl. okiratszerkesztés), a jogügylet értékéhez kötött százalékos arányban való meghatározás (pl.

ingatlan adásvételi szerződés), perképviseletnél pedig általános – de nem kizárólagos – az óradíjon alapuló elszámolás, mivel a bírósági eljárás időtartama és az ezzel összefüggésben az ügyvédi képviselettel kapcsolatos tevékenység általában előre nem vagy nehezen kalkulálható. Ezek közül az óradíjon alapuló elszámolás ad lehetőséget arra, hogy az ügyvédnek az ügygel kapcsolatos tevékenysége a fél számára átlátható és követhető legyen, az ügyvéd részéről pedig az elszámolás az ügyre fordított idő alapján egyértelműen levezethető. Az óradíjon alapuló elszámolás kikötése hiányában azonban az ügyfél az óradíjat nem fogadta el, azt nem vette tudomásul, hogy az ügyvéd tevékenysége óradíj alapján milyen költséggel jár, és nem így számított ügyvédi munkadíj fizetésére vállalt kötelezettséget. Következésképpen amennyiben az ügyvédi megbízási szerződésben nem óradíjon alapuló elszámolás van kikötve, a megbízási szerződésben nem meghatározott, csupán a bírósági eljárásban megjelölt óradíjat nem lehet figyelembe venni. Miután a felperes és jogi képviselője között létrejött megbízási szerződésben nem óradíjon alapuló elszámolást kötöttek ki, az ügyvédi munkadíj meghatározásakor nem óradíjat kellett figyelembe venni, hanem az egy meghatározott összegben megállapított díj tekintetében kellett vizsgálni, hogy az arányban áll-e a kifejtett ügyvédi tevékenységgel.

[40] Az egy meghatározott összegben kikötött ügyvédi munkadíj mérséklése kapcsán is irányadónak tekinthetők ugyanakkor – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően – a Kúria Pfv.II.20.887/2023/6. szám ítéletének [42] – [46] bekezdésében foglaltak. Az aránytalanság vizsgálata így az ekként kikötött munkadíj esetében is az ügyvéd ténylegesen elvégzett tevékenységének és az ügyvédi munkadíjnak az egybevetése. A perhez kapcsolódó képviseleti tevékenység vizsgálata elsődlegesen tényeken, továbbá az egyedi jogvitában felmerült egyéb körülményeken alapulhat és a kifejtett ügyvédi tevékenység eljárásjogi szempontú konkrét értékelését jelenti. A vizsgálat objektív szempontja, hogy az ügyvéd tényleges perbeli tevékenysége a megbízási szerződésben általa vállalt kötelezettségnek megfelelt-e: a tárgyalásokon részt vett, a pervitelhez szükséges periratokat elkészítette, határidőket betartotta, azaz ügyfele jogi képviseletét az eljárási jognak megfelelően ellátta. Ezt a tárgyalási jegyzőkönyvek, a beadványok, azaz a konkrét periratok bizonyítják. Amennyiben az ügyvéd ezt a feladatát maradéktalanul ellátta (a tárgyalásokon részt vett, periratait határidőben benyújtotta, az ellenérdekű fél perirataira reagált) az objektív kritériumoknak megfelelt. Lényeges az is, a munkadíj nem az ügyvéd nettó jövedelme, hanem abból finanszírozza a tevékenysége végzéséhez szükséges és indokolt összes kiadását (pl. kamarai díj, biztosítás, irodabérlet, rezsiköltség, alkalmazotti munkabér, eszközök vásárlása és pótlása). Nem terjedhet ki viszont az aránytalanság vizsgálata az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére, azaz annak megalapozottságára és a beadványok terjedelmére.

[41] A megbízási szerződés szerinti ügyvédi munkadíj aránytalanságának körében vizsgálni kell továbbá az elvégzett ügyvédi tevékenység időigényét, amelynél figyelembe veendő, hogy a képviselet szerződésszerű ellátásához időt kell fordítani egyfelől a tényállás felderítése érdekében a megbízó ügyféllel történő egyeztetésre, a releváns adatok összegyűjtésére, másfelől azok összevetésére, értékelésére, és ezek alapján a szakmai álláspont kialakítására, a beadványok megszerkesztésére. Mindezek teljesítéséhez szükségszerűen hozzátartozik a megbízott ügyvédi iroda munkájának szervezése is. Mérlegelni kell továbbá az ügy bonyolultságát, szakmai nehézségét, az ügyvéd által szerkesztett beadványok munkaigényességét, továbbá a végzett ügyvédi munkának a célszerű pervitelben és az ügy lényegretörő, észszerű időn belüli elbírálásában való közrehatását is.

[42] Az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál abból helytállóan indult ki, hogy az adott esetben a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel – az egyéb költségek megállapítása mellett – a kikötött sikerdíj nem állt arányban, azt túlzott mértékűnek volt tekinthető. A fentiekben megjelölt szempontok viszont kellően nem tükröződnek az általa megítélt és a felpereseket a pernyertességük esetére megillető ügyvédi munkadíj meghatározásánál.

[43] Jelen esetben a felperesek jogi képviselője elkészítette a keresetlevelet, amelyben a sérelemdíj összezszerúségét megalapozó körülményeket felperesenként – és nem általánosságban, csupán köztudomású hátrányokra hivatkozva – részletezte, előadta az I. rendű felperes kártérítési igény alapjául szolgáló tényeket, és bizonyítási indítványt is előterjesztett. Ehhez a felekkel való részletes egyeztetés is szükséges volt. Ezt követően az eljárás során keresetváltoztatást is tartalmazó válasziratot, majd előkészítő iratot nyújtott be, amelyekben kifejtette álláspontját az alperes ellenkérelmében és viszontválaszában foglaltakra. A bizonyítással összefüggésben továbbá a II. rendű felperes neurofeedback terápiájával kapcsolatban iratokat csatolt (P.21.627/2023/15. szám), két alkalommal tanúkat jelentett be (P.21.627/2023/19. és 23. szám), a szakértőhöz kérdéseket intézett (P.21.627/2023/27. szám) és a szakértői véleményekre négy nyilatkozatot tett (P.20.130/2025/19., 27., 44. és 50. szám). Ezek mellett a néhai IV. rendű felperes elhalálozását bejelentette (P.21.627/2023/49.), majd miután erre tekintettel az elsőfokú bíróság az eljárás félbeszakadását megállapította, a végzés ellen fellebbezéssel él (P.21.627/2023/52. szám), amely eredményes is volt, mivel az elsőfokú bíróság saját hatáskörében eljárva korábbi végzését megváltoztatva kizárólag a néhai IV. rendű vonatkozásában állapította meg az eljárás félbeszakadást. Ezt követően pedig a jogutódlást bejelentette (P.20.130/2025/25. szám). Ezen kívül részt vett hat tárgyaláson, 8 óra 10 perc időtartamban, azokon aktívan közreműködött és a megfelelő nyilatkozatokat megtette, amelyekhez a felkészülés is szükséges volt, valamint időt igényelt a tárgyalásra való eljutás is. Ezeket a tevékenységeket és az azokhoz szükséges idő- és munkaigényt az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe. A felperesek jogi képviselője az eljárás során a Pp. 3. §-ában szabályozott perkoncentráció elvének megfelelően törekedett arra is, hogy a döntéshez szükséges valamennyi tény és bizonyíték megfelelő időpontban álljon a bíróság rendelkezésére, amellyel elősegítette az eljárás mielőbbi befejezését. A hasonló típusú perekhez képest ugyanakkor a perben és azt megelőzően sem volt vitás, hogy az alperes biztosítottja felelős a néhai halálának bekövetkeztéért, így a sérelemdíj és kártérítési igény érvényesítése kapcsán az ügyvédi tevékenységnek erre nem kellett kiterjednie.

[44] A perbeli tevékenységen túlmenően a Pp. 80. §-ára figyelemmel a pert megelőzően az alperessel történt levelezést is értékelni kell, mivel az is összefügg az igény érvényesítésével. Ennek során a felperesek jogi képviselője egy részletesebb és egy rövidebb kérelmet, majd két alkalommal a kért iratokat küldte meg az alperesnek. Az ügyben a pertárgyérték is magasabb, amely abból a szempontból jelentős, hogy az ügyvédi megbízás díjazásával a fél nemcsak azt a közvetlen időráfordítást honorálja, amelyet az ügyvéd konkrétan kifejt, hanem azt is, hogy milyen szakmai teher nehezedik az eljáró ügyvédre.

[45] Nem tekinthető azonban összefüggőnek az igényérvényesítéssel a büntetőeljárásbeli képviselet, mivel a büntetőeljárás tárgyát nem képezte az alperessel szembeni követelésről való döntés. Nem mérlegelhető továbbá – a felperesek fellebbezési érvelésével ellentétben – az ügyvédi munkadíj arányossága körében, hogy a fél mennyiben pernyertes, ez ugyanis azt

befolyásolhatja, hogy a tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból milyen mértékben illeti meg a felet összeg perköltségként.

[46] Mindezek alapján a felperesek jogi képviselőjének a kifejtett tevékenységgel arányban álló ügyvédi munkadíjának összegét az ítéltábla mindösszesen 6 000 000 forint + áfa, azaz mindösszesen 7 620 000 forintban határozta meg. Ebből az egyes felpereseket a Pp. 87. § (2) bekezdése értelmében az elsőfokú ítélet szerinti – fellebbezéssel nem támadott – arányában illeti meg az ügyvédi munkadíjból álló perköltség.

[47] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét a Pp. 353. §-a alapján kijavította, valamint az elsőfokú ítélet nem fellebbezett részét nem érintve, a megfellebbezett rendelkezését a Pp. 383. § (3) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a felpereseknek járó elsőfokú perköltség összegét a rendelkező részben foglaltak szerint felemelte, míg azt egyebekben helybenhagyta.

[48] A felperesek fellebbezése részben volt eredményes, azonban ezt érintően a pernyertesség és a pervesztesség aránya közötti különbség (49-51 %, a felperesekre terhesebben) nem jelentős, mint ahogyan az ezzel összefüggésben felmerülő perköltség sem, mivel az csupán az ügyvédi munkadíj volt, amelyet a felek a fellebbezés tárgyának értékéhez képest számítottak fel, így azok összege azonos. Ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a felperesek fellebbezése kapcsán egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére, így ezen perköltségük a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a terhükön marad.

[49] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles megtéríteni az ezen fellebbezéssel kizárólagosan érintett I. rendű felperesnek a jogi képviseletével kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét. Ennek számítására a Díjrend. alkalmazandó, annak 7. §-ára figyelemmel, mivel e rendelet hatálybalépését, 2025. február 9. napját követően történt meg a másodfokú eljárás megindítására irányuló fellebbezés előterjesztése. A másodfokú eljárásra vonatkozóan az ügyvédi munkadíjnak ezen rendeletre alapított felszámításának nem volt a Pp. 375. § (1) bekezdésében meghatározott akadálya sem, mivel ez nem jelenti a fellebbezés kiterjesztését az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett részeire, és nem tartozik a fellebbezésnek a Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja szerinti tartalmába. Ezért az ítéltábla az I. rendű felperes jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíj összegét – az elsőfokú bíróság által megítélt 8 380 000 forint lejárt járadék és az alperes fellebbezésében megjelölt 3 609 213 forint különbözetéből, azaz 4 070 700 forintból és az elsőfokú bíróság által megítélt 240 000 forint havi járadék és az alperes fellebbezésében megjelölt 129 340 forint különbözetének, azaz 110 660 forint 12 havi összegének, mindösszesen 1 327 920 forintból álló – 6 098 707 forint összegű másodfokú pertárgyértéket alapulvéve a Díjrend. 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján határozta meg általános forgalmi adóval növelten.

[50] Az alperes a fellebbezése kapcsán annak a fentiek szerint számított pertárgyértékéhez igazodó, illetékfeljegyzési jog folytán előzetesen meg nem fizetett 487 897 forint fellebbezési eljárási illetékét és felperesek fellebbezése esetében a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetékből az ezen fellebbezésre vonatkozó pervesztessége arányában 359 150 forint viselésére köteles a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján.

[51] A felperesek a fellebbezésük esetében a tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett fellebbezési illetékből a pervesztességük arányának megfelelő összeget a Pp. 87. § (2) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése alapján kötelesek viselni egymás között abban az arányban, amelyben őket az ügyvédi munkadíjból álló perköltségük megilleti.

[52] Tájékoztatja a feleket, hogy

- az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018. számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie,

- megfizetése során közleményként fel kell tüntetni adóazonosító számát, valamint az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot.

Figyelmezteti a feleket, amennyiben az illetéket annak esedékességekor nem fizetik meg, az adózás rendjéről szóló törvény rendelkezései szerint késedelmi pótlékot kell fizetniük.

Szeged, 2026. május 22.

Dr. Jobbágy Ildikó s.k.

Dr. Tolna András s.k.

Dr. Dobler László s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

táblabíró